

NASZ PRZYJACIEL

DODATEK ŚWIĄTECZNY

Na niedzielę XVIII. po Zielonych Świątkach.

EWANGELIA,

napisana u św. Mateusza w rozdz. IX, w 1—8

Potem wstąpił Jezus do łodzi i przepłynął się na drugi brzeg i przybył do miasta swego. A oto przyniesiono Mu porażonego, leżącego na łożu. Jezus zaś, widząc ich wiarę, rzekł do porażonego: Ufaj synu! Opuuszczają ci się grzechy twoje.

A oto kilku uczonych myślało sobie: On bluźni. Ale Jezus, przejrawszy myśli ich, rzekł: Czemu złe myśli żywiecie w sercach waszych? Cóż jest łatwiej? — powiedzieć: „Opuuszczają ci się grzechy twoje“ — czy też powiedzieć: „Wstań i chodź swobodnie“? Zebyście jednak wiedzieli, że Syn człowieczy ma na ziemi moc opuszczania grzechów — przeto mówi do porażonego: Wstań, bierz łożo twe, a idź do domu twego! A on zerwał się i odszedł do domu swego. Rzesze zaś, widząc to, przelekły się i wielbiły Boga, który dał taką moc ludziom.

Czemu Pan Jezus pierwaj uzdrowił duszę niż ciało powietrzem ruszonego?

„Ufaj, synu, opuszczają ci się grzechy twoje“. Oburzili się na te słowa faryzeusze i uczeni Pisma. Nie uznawali Pana Jezusa za Mesjasza, uważali, że słowa te stanowią bluźnierstwo i obrazę Boga.

Ale nie mniej zapewne zdziwił się i ów człowiek, powietrzem ruszony i ci, co go przynieśli. Wszak przybyli oni, by wyprosić u Zbawiciela łaskę uzdrowienia, a tymczasem słyszą słowa: „Ufaj, synu, opuszczają ci się grzechy twoje“.

Ewangelista nie podaje nam, jakie grzechy i występki popełnił ów chory, które mu Zbawiciel odpuścił, jednak to pewne, że nie tylko ciało, ale i dusza jego była chora.

„Ufaj, synu, opuszczają ci się grzechy twoje“. Wypowiadając te słowa do człowieka powietrzem ruszonego, chciał Pan Jezus zwrócić uwagę tak owemu powietrzem ruszonemu jako i wszystkim obecnym na choroby i cierpienia duszy. Chciał

im przypomnieć, że te choroby są nieskończenie gorsze i niebezpieczniejsze i że należy dla tego przede wszystkim dbać o wyleczenie się z tych chorób duszy naszej. Chciał Zbawiciel przypomnieć, żeby dbali więcej, niż dotychczas o duszę swoją, żeby nie myśleli tylko o zdrowiu i szczęściu doczesnym, ale żeby pamiętali też o życiu wiecznym.

Nie powinniśmy zapomnieć, że ciało, o które tak nieraz dbamy i które tak gorliwie w czasie choroby leczymy, jest tylko prochem i popiołem, dusza zaś istotnie i żyć będzie wiecznie. I dlatego dbajmy o zdrowie i siły swej duszy! Nie pozwalajmy, by jakakolwiek choroba toczyła duszę naszą. W razie upadku w grzechy podźwignijmy się i idźmy natychmiast do kapłana i błagajmy go o uleczenie. Oczyszczajmy zaraz duszę z grzechów i występków, by zawsze była czysta i niewinna.

Przywódcom „Kościoła narodowego“ nie wolno nosić szat duchownych.

Dziennik urzędowy min. spraw wewn. podaje, iż na podstawie dekretu z dn. 2 października 1935 r. i par. 2 rozporządzenia z dn. 15 listopada 1935 ministerstwo spraw wewn. odmówiło „polskiemu kościołowi narodowemu“ w Polsce pozwolenia na ustanowienie i używanie stroju według załączonego wzoru.

Decyzja ta w myśl obowiązujących przepisów nie wymaga uzasadnienia i jest ostateczną w administracyjnym toku instancji. Należy dodać, że „polski kościół narodowy“ nie jest uznany przez państwo.

Największy szpital Kantonu powierzono zakonnikom.

Szpital Fong Pin gości największą w Kantonie liczbę chorych; ubogich przyjmuje się bezpłatnie, a chorzy mogą wybierać rodzaj opieki: czy na sposób chiński czy europejski.

Prezes rady administracyjnej szpitala zwrócił się do wikariusza apostołskiego Kantonu, msgr Fourquert M.E.P., z prośbą o przystanie zakonnicy dla zapewnienia szpitalowi należytej obsługi. Układy zakończono z wynikiem pozytywnym i cztery siostry kanadyjskie Matki Boskiej Anielskiej objęły od maja nową placówkę.

Złoto na dnie Renu.

Kolonia. Grupa dzieci, bawiących się nad brzegiem Renu, w pobliżu Kolonii, wyłowila z francuskiego pakietu, zawierającego liczne monety złote francuskie, szwajcarskie, amerykańskie i angielskie. Wartość pakietu wynosi około 70 tysięcy złotych. Władze prowadzą dochodzenie celem ustalenia właściciela cennego pakietu.

Sudety, przypadające Niemcom, są w znacznej większości katolickie.

Podług zestawień, zaczerpniętych ze statystyk czechosłowackich, diecezja litomierzycka (Lettmeritz), która zostanie przyłączona do Rzeszy, ma 1.800.000 mieszkańców liczy milion katolików niemieckich i 100.000 Niemców niekatolików, w połowie należących do wyznania protestanckiego lub do sekty t. zw. „Starych katolików“. Archidiecezja praska, obejmująca 2.800 tysięcy mieszkańców, liczy 700.000 Niemców, z których 630.000 są katolikami. Na 236.000 Niemców z diecezji budziejowickiej (Budweis) 233.000 są to katolicy. Diecezja Hradca Kralowej (Koeniggratz), liczy 160.000 katolików niemieckich (96 proc.).

Na specjalną zasługuje fakt, że ostatnio liczba kandydatów do stanu kapłańskiego Niemców bardzo znacznie wzrosła. I tak naogół zapisanych na pierwszy semestr w większym seminarium praskich studentów Niemców jest 90 — Czechów zaś 97.

Jak wykazuje statystyka, ludność Sudetów jest w znacznej swej większości katolicką.

Lotnicy francuscy w hoździe Matki Boskiej.

We Francji odbyła się wspaniała pielgrzymka lotników do grotty Matki Boskiej w Lourdes. Uczestniczyło w niej 350 lotników z rodzinami oraz przeszło 7 tysięcy mechaników, zatrudnionych w lotnictwie.

Lotnicy krążyli przez dłuższy czas na swoich samolotach nad miastem i cudowną grotą. Wśród pielgrzymów znajdowało się wielu generałów i wyższych oficerów.

Zamiast opium zboże.

Dobrym skutkiem wojny chińskiej jest podniesienie się rolnictwa w Kansu. Dawniej uprawiano tutaj przede wszystkim rośliny, z których wytwarza się opium, co wzbogaciło kieszenie przebiegłych przedsiębiorców, a rujnowało chłopów do tego stopnia, że musieli już naprzód pożyczać sobie zboże. Obecnie rozwieszono po wszystkich miastach zakazy uprawiania opium w przyszłości. Ten jeden zakaz ma być według zdania znawców jutrzenką wybawienia chłopów w Kansu.

Millionowe straty wskutek ulewy.

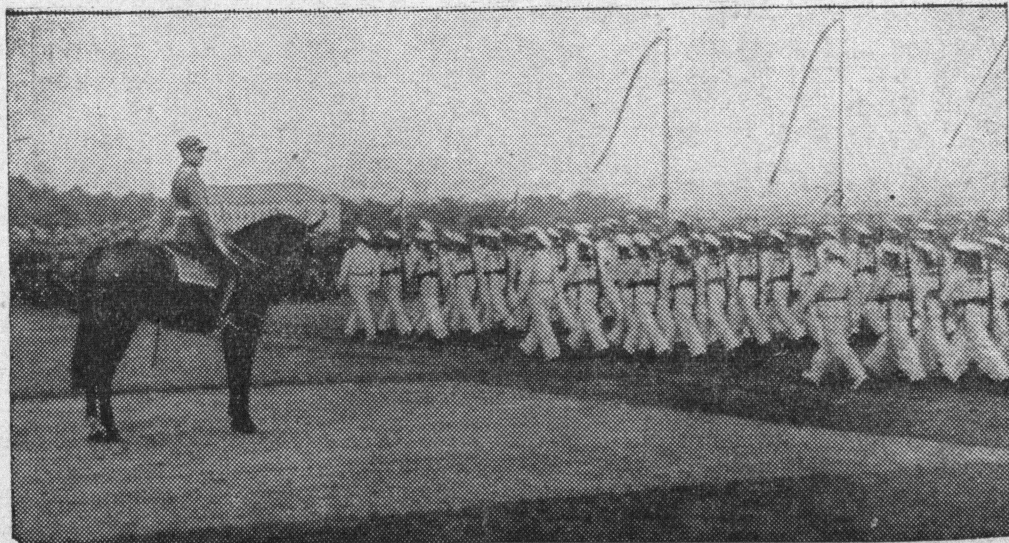
Nad Konstancją (Rumunia) nastąpiło gwałtowne oberwanie się chmury. Mimo, że ulewa trwała tylko 15 minut, masy wodne zalały przedmieścia, unosząc ze sobą dobytek mieszkańców. Zginęło przy tym wiele zwierząt domowych. Straty wynoszą kilka milionów lei.

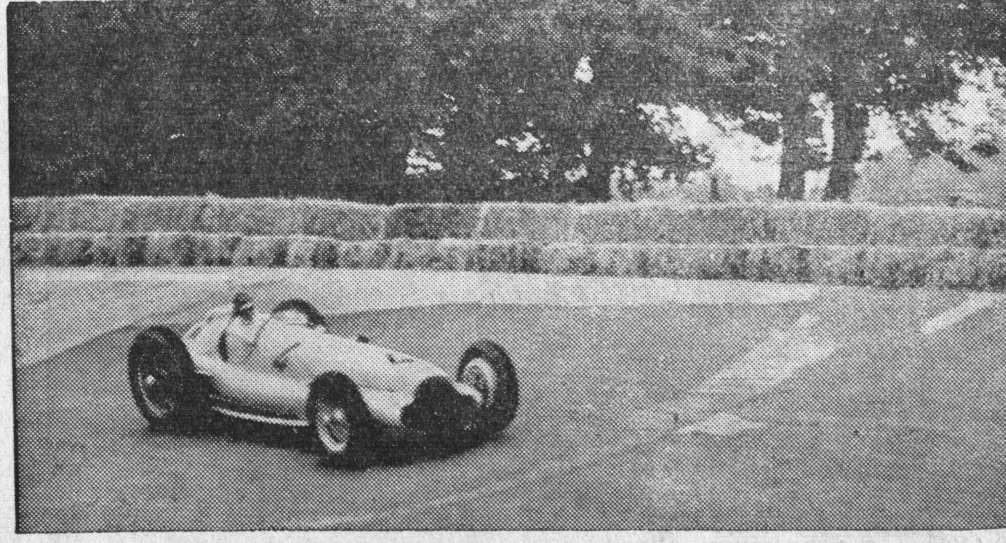
Podczas pobytu w Paryżu bułgarska para królewska była goszczona przez prezydenta Francji Lebruna na zamku Rambouillet. Na zdjęciu prezydent, królowa i król Bułgarii, sprem. Daladier z wnuczkami prezydenta Lebruna.

Duce udał się ostatnio na pogranicze włosko-jugosłowiańskie, gdzie powitała go kompania honorowa plechoty jugosłowiańskiej.

W 15 rocznicę urodzin króla Piotra jugosłowiańskiego odbyła się w Białogrodzie wielka defilada wojskowa. Na zdjęciu przed regentem Pawłem maszerują oddziały marynarzy.

Manfred Brauchitsch na swym wozie Mercedes Benz na autostradzie pod Monzą podczas wyścigów samochodowych o mistrzostwo świata.

W Santiago, stolicy Chile, wybuchło powstanie, które wkrótce siłmiło wojsko. 62 rewolucjonistów zostało rozstrzelanych. Na rycinie aresztanci pod eskortą żołnierzy.

W pełnym umundurowaniu przekroczyli granicę niemiecką Niemcy sudeccy, a czeszy fan-darmi i celnicy wraz z cywilami.

Sp. Joachim Bartoszewicz, jeden z najszlachetniejszych narodowców.

W piątek, dnia 23 ubm. zmarł w Warszawie, przeżywszy lat 71, śp. dr Joachim Bartoszewicz, b. senator Rzplitej i b. wieloletni prezes Zarządu Głównego Stronnictwa Narodowego. Nagły zgon jednego z najstarszych i najwybitniejszych działaczy ruchu narodowego głęboko odczują liczne zorganizowane szeregi Obozu Narodowego.

Sp. Joachim Bartoszewicz urodził się 1867 r. w Warszawie i tutaj też uczęszczał do gimnazjum. Po ukończeniu studiów na wydziale lekarskim Uniwersytetu Warszawskiego zapisał się na akademię nauk politycznych w Paryżu, gdzie w roku 1894 uzyskał dyplom. Wróciwszy do kraju, wstąpił na Uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie, gdzie w r. 1899 uzyskał tytuł doktora z dziedziny prawa. Do roku 1903 pracuje w Galicyjskim Urzędzie Krajowym, w latach zaś 1906—1913 zajmował stanowisko naczelnego redaktora „Dziennika Kijowskiego”. Poza tym w tym okresie bierze czynny udział w życiu społeczno-politycznym jako członek komitetów wyborczych „Zrzeszenia”, „Oświaty”, „Polskiego Tow. Gimnastycznego”, „Kola Kobiet Polek”, „Ogniwa”, „Kola Miłośników Sceny” itd. Ruchliwa, niezwykle odważna działalność śp. Zmarłego była solą w oku władz rosyjskich, toteż niedługo cieszy się On swobodą i wolnością. W r. 1912 zostaje aresztowany za działalność patriotyczną, a sąd rosyjski skazuje Go na 5 miesięcy więzienia. Po odbyciu tej kary wraca do czynnej pracy.

W r. 1917 zostaje wybrany prezesem „Polskiego Komitetu Wykonawczego” na Rusi, gdzie ogniskuje działalność społeczno-polityczną kolonii polskiej. Od r. 1918 jest członkiem wydziału dyplomatycznego Polskiego Komitetu Narodowego w Paryżu i kierownikiem wydziału politycznego delegacji polskiej na konferencję pokojową w Wersalu. Po zorganizowaniu poselstwa w Paryżu zostaje mianowany honorowym attache tegoż poselstwa.

W wolnej i niepodległej Polsce wchodził z wyborów do senatu, gdzie wystąpieniami swoimi daje się poznać z niepospolitych zalet swego charakteru i umysłu. W r. 1927 zostaje wybrany członkiem delegacji polskiej do prowadzenia rokowań o traktat handlowy z Niemcami.

Na stanowisku prezesa Zarządu Głównego Stronnictwa Narodowego pozostaje do r. 1937, przy czym mocno nadszarpnięte zdrowie nie po-

W jesiennych manewrach szwedzkich wziął udział i król Gustaw V, ukazując się wprawdzie na jego cześć ludności na balkonie głównej kwatery.

zwala Mu już nadal na czynny i bezpośredni udział w walce politycznej. W jego miejsce obrany zostaje śd. Kowalski.

Sp. Zmarły poświęcił całe swe długie i pracowite życie ruchowi narodowemu, służąc mu wernie do ostatnich chwil swego strudzonego żywota. Wraz ze szczątkami śp. Joachima Bartoszewicza schodzi do grobu jedna z najpiękniejszych i najszlachetniejszych postaci Polski współczesnej, toteż pamięć o Nim szeregi narodowe zachowają wiecznie.

Szczerbiec Chrobrego symbolem historycznym.

Sąd Okręgowy w Poznaniu uchylił konfiskatę afisza Str. Narod.

Jak swego czasu donosiliśmy, Sąd Okręgowy w Poznaniu uchylił konfiskatę afisza SN. Wyciąg z odpowiedniego protokołu brzmi następująco:

„Dnia 15 września 1938 r. Sąd Wydział Zamiejscowy Poznańskiego Sądu Okręgowego w Lesznie w składzie: 1) przewodniczący Sd. B. Kołodziejczak; 2) sędziowie: w sprawie contra Stron.

Narodowe w Poznaniu po wysłuchaniu wniosku prokuratora postanowił: w uwzględnieniu zażalenia Stron. Narod. w Poznaniu z dnia 5. 9. 1938 r. na postępowanie Sądu Grodzkiego w Rawiczu z d. 4. 9. 1938 r. w przedmiocie zajęcia afiszów p. t.: „Okręgowy Zjazd Stronnictwa Narodowego” — uchylić powyższe postanowienie Sądu I instancji i wydać zajęte afisze Stronnictwu Narodowemu, wzgl. osobom, którym plakaty odebrano, albowiem umieszczenie na plakatach ogłoszeniowych symbolu historycznego w postaci szczerbca Chrobrego bez bliższego oznaczenia nie jest odznaką w rozumieniu art. I dekr. Prez. RP. z dnia 2. 10. 1935 r. Dz. U. 72/35 poz. 455, wobec czego nie może uzasadniać konfiskaty odpowiednich plakatów.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji postanowienia”.

Przewodniczący w r. (—) Kołodziejczak.

Płatność podatków w październiku.

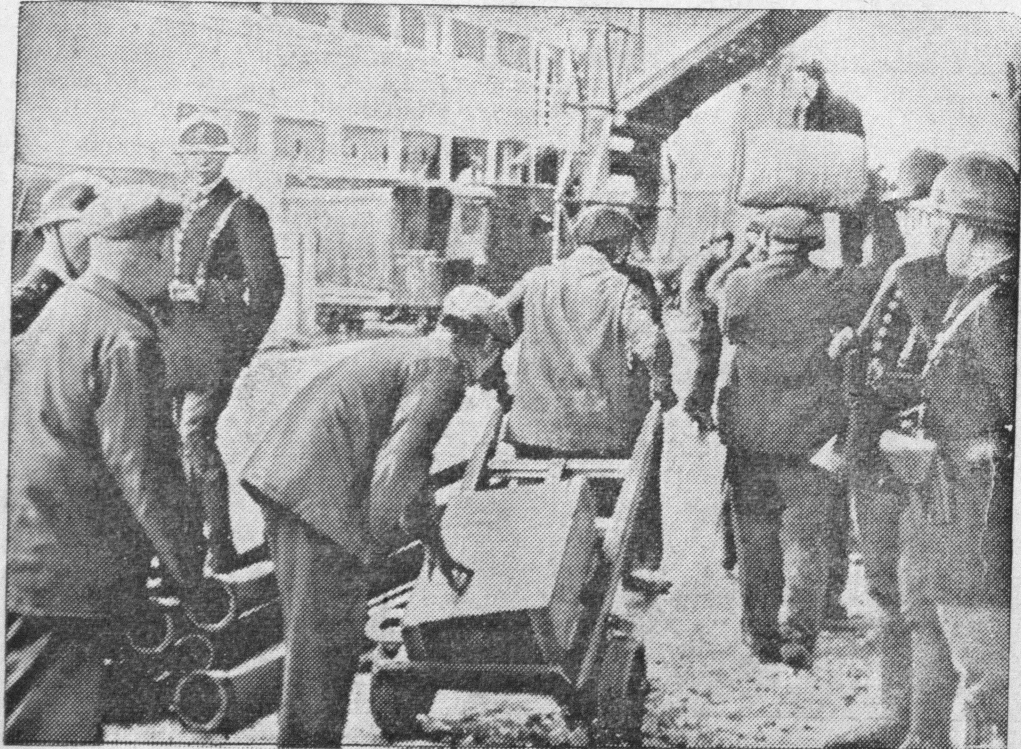
W październiku płatne są następujące podatki: Do dnia 15 października — zaliczka kwartalna (za III kwartał br.) za podatek przemysłowy od obrotu we wysokości co najmniej 1/3 kwoty podatku wymierzonego za 1937 rok przez przedsiębiorstwa, nieprowadzące prawidłowych ksiąg handlowych.

Do dnia 15 października — II rata (półroczna) podatku dochodowego od uposażeń z tytułu różnicy, wynikającej z kumulacji uposażeń otrzymanych w 1937 r.

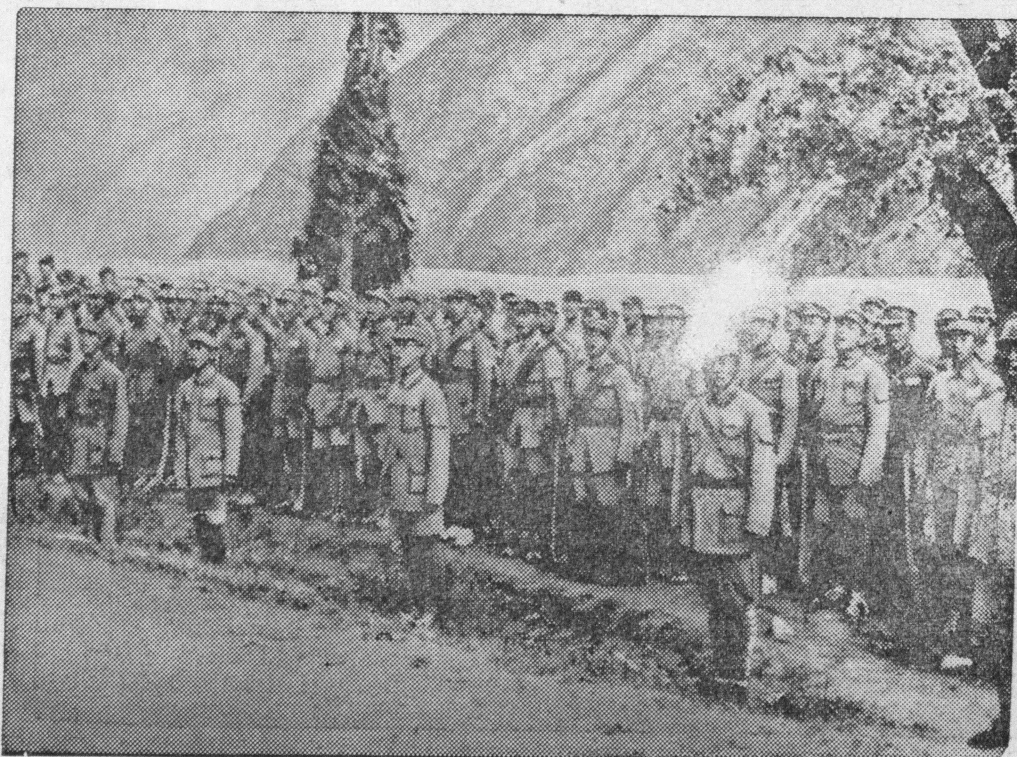
Do dnia 25 października — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za 1938 rok w wysokości podatku, przypadającego od obrotu, osiągniętego we wrześniu 1938 r. przez wszystkie przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych obrotach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia, a z innych przedsiębiorstw — przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii oraz przemysłowe I—V kategorii, prowadzące prawidłowe księgi handlowe.

Do dnia 25 października — zaliczka kwartalna za III kwartał na podatek przemysłowy od obrotu z 1938 r. w wysokości podatku, przypadającego od obrotu, osiągniętego w ub. kwartale (miesiące: lipiec, sierpień i wrzesień br.) przez przedsiębiorstwa, niewymienione wyżej w pkt. 5, prowadzące prawidłowe księgi handlowe.

Do dnia 31 października — II rata (półroczna) od lokali za 1938 r. Ponadto płatne są w październiku zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności w 1938 roku.

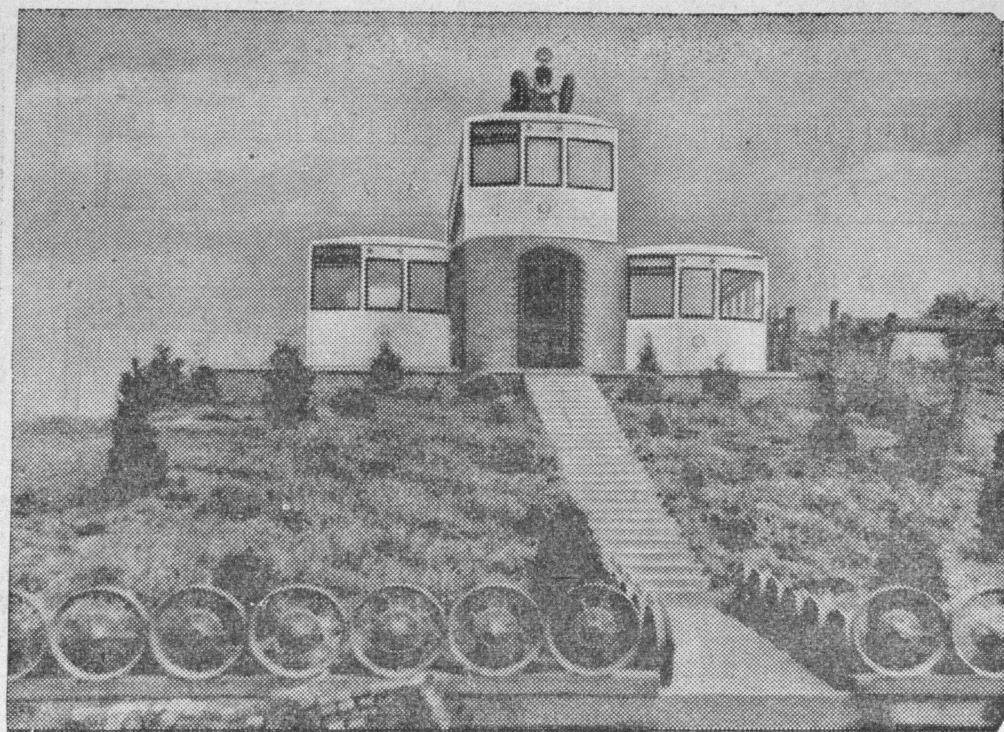
Port w Marsylii został przekazany kontroli wojska, które w zarodku uśmierzyło wszelkie strajki robotników.

Z frontu Dalekiego Wschodu. Nowi wychowankowie szkoły kadetów w Szansli.

Zdjęcie przedstawia wielkie spustoszenie portu w Yokohamie przez tajfun.

Pewien Amerykanin zbudował sobie niezwykły dom z 5 starych wozów tramwajowych i różnych części samochodowych. Stare koła samochodowe stanowią oryginalne ogrodzenie domu. Ogólny koszt budowy wyniósł 350 dol.

25.000 dolarów za koncert.

Ignacy Paderewski otrzymał za występ przed radiem w Lozannie wynagrodzenie w sumie 25.000 dolarów od radia amerykańskiego oraz 5000 zł od radia polskiego.

Zażydzenie dentystyki w Polsce.

Ciekawe są liczby, dotyczące stanu zażydzenia wśród lekarzy-dentystów w Polsce. Okazuje się z tych obliczeń, że na 3731 dentystów w Polsce jest Żydów 2168 czyli 60 proc.

Skrzypce wartości 20.000 pengö nabył za 8 pengö.

Węgierski szofer Olstvan Kovacs nabył za 8 pengö stare skrzypce, w których wnętrzu pod warstwą kurzu znalazł jakąś karteczkę. Okazało się, że są to skrzypce „Stradivariusa”. Wartość ich znawcy określił na 20.000 pengö.

Grzyb wagi 25 kg.

W Leina w Austrii znaleziono w lesie grzyb olbrzym, który obrósł wokoło pnia drzewa o średnicy 1 m. i ważył 25 kg. Jeden człowiek nie był w stanie dać sobie rady z przeniesieniem grzyba.

Na polach w Rosji Sowieckiej gnije niewymłócone zboże.

„Prawda” donosi, że tegoroczny stan zbiorów we wschodnich okręgach Rosji sowieckiej przedstawia się katastrofalnie. Słoty jesienne niszczą niewymłócone zboże w stogach.

W rejonie republiki Tatarskiej na polach leży jeszcze zboże na przestrzeni około 28 000 ha. Wymłócono zbiory zaledwie z 900 ha. Podobny stan rzeczy istnieje w okręgu omskim, gdzie zbiory z przeszło 700.000 ha leżą niewymłócone. W niektórych miejscowościach tegoroczne zbiory z powodu deorganizacji należy uważać za stracone.

Ubezpieczył i spalił żywcem robotnika polskiego.

W Detroit ofiarą niezwykłej zbrodni padł robotnik polski Ludw. Marciniak, pracujący u przedsiębiorcy Williama Cooney'a. Pewnego dnia w r. 1931 upoił on Marciniaka do nieprzytomności, po czym zawiółkł go do szopy, którą podpalił. Po śmierci Marciniaka podjęła żona zbrodniarza sumę 2.300 dolarów, na którą przedsiębiorca ów ubezpieczył Marciniaka.

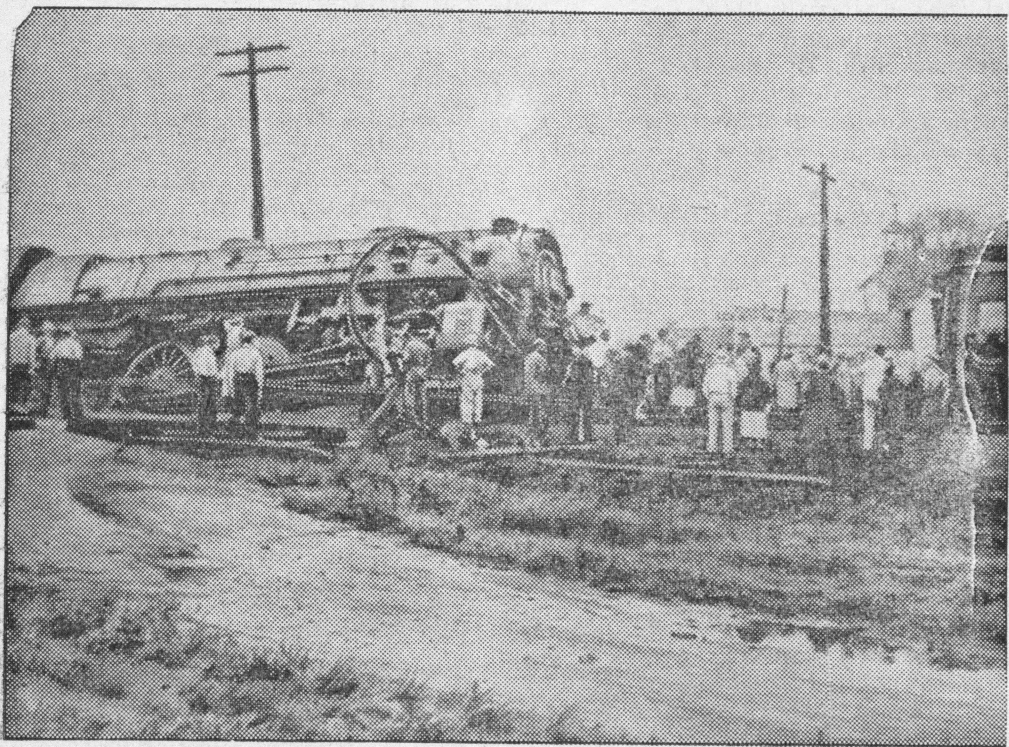
Armia sowiecka niewyszkolona. — Żołnierze sowieccy kończą marsze boso.

Wojskowe koła sowieckie poruszone są wiadomościami o niedostatecznym wyszkoleniu żołnierzy. Na porządku dziennym są wypadki, że żołnierz po dwunastu miesiącach służby nie umie obchodzić się z karabinem.

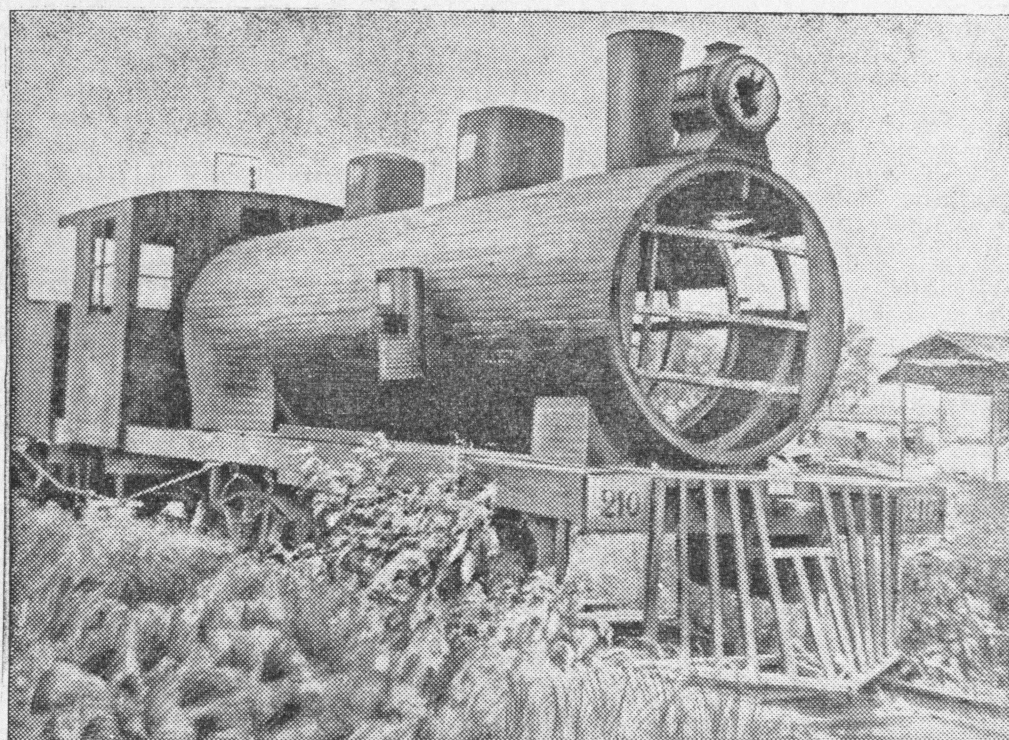
Nie lepiej przedstawia się sprawa z materiałem końskim. Kawaleria sowiecka udczuwa bardzo poważny brak koni. Ponieważ konie stanowią obecnie własność kolchozów, a chłopcy nie dbają o nie, więc w wielu miejscowościach obserwować można masowy pomór pogłowia końskiego.

Umundurowanie armii sowieckiej jest taniej roboty.

W leningradzkim okręgu wojskowym słuchacze jednej ze szkół wojskowych otrzymali z magazynu przed wymarszem zupełnie nowe buty żołnierskie. Po kilkukilometrowym marszu okazało się, że cała kompania maszeruje boso. Buty rozleciały się w strzępy, gdyż cały ich transport zrobiony był ze zleżałej skóry i zmagazynowane były bez zachowania najprostszych środków konserwacji.

Oto miejsce zderzenia dwu pociągów amerykańskich. Kilka osób odniosło obrażenia.

Krowizoryczne lokomotywy i samoloty znalazł Japończycy w pobliżu Hankau w opuszczonych przez Chińczyków pozycjach. Miało to wprowadzić w błąd japońskich lotników.

NIEGODNY.

(Ciąg dalszy).

19

— Przy całej swojej nieśmiałości jest to osobka aż zanadto pewna siebie, jeżeli jeszcze nie co gorszego! odzywały się niektóre nieprzyjemne głosy, podczas gdy ludzie przychylniej usposobieni usprawiedliwiali ją, twierdząc, że to miłuchne, nieśmiałe stworzonko musiało otrzymać ścisły przepis zachowania się w czasie podróży, do którego się z dziecięcym posłuszeństwem stosuje.

Podróżni toczyli ożywione rozmowy o tym, jak długo jeszcze wypadnie pozostawać w drodze, obliczając ściśle każdą godzinę, która miała ich zbliżyć do upragnionego celu; ale na nieszczęście wszystkie te wyrachowania okazały się mylnymi. Pogoda, stała sprzyjająca okrętowi w czasie tak długiej podróży, zaczęła się zmieniać. W nocy obrócił się kierunek wiatru, a okręt zaczął się gwałtownie kołysać pośród wzburzonych bałwanów. Podróżni wyrwani ze snu zjawiali się jeden za drugim na pokładzie. Po długich dniach pomyślnej podróży widmo zbliżającej się burzy, za-

kryte ciemnościami nocy, niewymowną trwogą przejmowało wszystkich. Napróżno zapewniali marynarze, że zmiana wiatru niewiele znaczy, deremnie kapitan starał się uspokoić umysły przekonującymi słowami, niepodobna było uśmierzyć niepokoju jaki zapanował po kajutach. Damy narzekały, a dzieci płakały i krzyczały, przy czym wszyscy chwiali się na wszystkie strony przy gwałtowniejszych ruchach okrętu.

Uspokajające wyrazy mężczyzn, będące w sprzeczności z ich posępnymi twarzami, pomnażały jeszcze powszechne zamieszanie. Wśród tego całego hałasu sama tylko miss Frinkly pozostała wierną swemu charakterowi. Nie mówiąc nic prawie, objęła silnie jeden słup kajuty i trzymając go obiema rękami, stała patrząc przed siebie ze zwykłym spokojnym. Wprawdzie bladeść na jej obliczu świadczyła o wewnętrznym wzruszeniu, ale mocno ściśnięte usta nie wypuściły najmniejszego okrzyku trwogi. Młoda dziewczyna raz tylko opuściła swe obronne stanowisko, ażeby dopomóc biednej matce do zabezpieczenia dzieci bezustannie przewracających się po ziemi.

Trwoga była zbyt duża, gdyż wraz z nadejściem poranku wiatr i wzburzenie bałwanów zu-

pełnie ustały. Wprawdzie okręt podnosił się jeszcze i opadał niespokojnie, ale ruchy jego były już nie tak gwałtowne. Maszyna pracowała znowu z dawną siłą w przekonaniu, iż odniosła zwycięstwo nad żywiołami, z triumfem ciągnęła za sobą długie pasma dymu i pary. Wszystkie twarze rozjaśniły się na nowo, gdyż w miarę podnoszenia się słońca na widnokręgu, trwoga, obawa i troski podróżnych rozpraszają się.

Wesołe śmiechy i gawędka rozlegały się na całym okręcie, przerywane żartami, jakimi podróżni prześladowali się wzajemnie; ale im wesele usposobienie panowało między podróżnymi, tym posępniejszą stawała się twarz samego kapitana. Wiatr ciągle jeszcze wydawał mu się przeciwnym. Nagle uczyłi wszyscy wstrząśnięcie i w tej samej chwili żywy niepokój powstał pomiędzy całą załogą. Przyczyna zaniepokojenia wyszła na jaw: maszyna była uszkodzona.

Ten wypadek wywołał wielkie wzburzenie pomiędzy podróżnymi; nie tylko sama zwłoka żegluga stała się powodem smutku i narzekań, przyłączyła się do niej jeszcze i trwoga, taka sama, jaka panowała w ciągu ubiegłej nocy. (C. d. n.)

